

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5580/2018
11.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Љубомир Милић, адвокат из ..., против тужених Омладинско спортско друштво „Београд“ из Београда, кога заступа Мираж Томовић, адвокат из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Ковиљка Раичевић, адвокат из ..., са умешачем РПЦ „Пешовић“ Шимановци, ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиле изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7249/15 од 25.05.2016. године, у седници већа одржаној 11.06.2020. године

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ предлог Апелационог суда у Београду за одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној у смислу члана 395. ЗПП.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7249/15 од 25.05.2016. године у ставу првом изреке.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 45716/10 од 05.03.2015. године, исправљеном решењем тог суда П 45716/10 од 22.10.2015. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражено да се обавезу тужени да тужилци предају у посед стан који се налази на првом спрату пословно-стамбене зграде у улици ..., на катастарској парцели .. КО ..., површине 35,02 м2, фаза .., ознака .., испражњен од лица и ствари. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован приговор литиспиденције истакнут од туженог Омладинско спортско друштво „Београд“ да се води парница у предмету П 3361/01 Првог општинског суда у Београду. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 7249/15 од 25.05.2016. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена у ставу првом изреке пресуда Првог основног суда у Београду П 45716/10 од 05.03.2015. године, исправљена решењем Првог основног суда у Београду П 45716/10 од 22.10.2015. године. Ставом другим изреке, укинута је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 45716/10 од 05.03.2015. године, исправљене решењем истог суда П 45716/10 од 22.10.2015. године и предмет враћен истом суду на поновни поступак у укинutom делу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену у односу на став први изреке, тужила је благовремено преко пуномоћника изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, погрешно се позивајући на одредбу члана 404. став 1.

важећег Закона о парничном поступку, ради потребе разматрања правних питања која су у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе.

Решењем Апелационог суда у Београду РЗ 71/18 од 21.11.2018. године предложено је Врховном касационом суду одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7249/15 од 25.05.2016. године.

Према члану 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 125/04 и 111/09), која се у овом поступку примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11... 55/14), ревизија је изузетно дозвољена и против другостепене пресуде која се не би могла побијати по одредбама члана 394. тог закона, кад је по оцени Апелационог суда о допуштености ове ревизије потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или када је потребно ново тумачење права.

Поступајући по предлогу Апелационог суда у Београду, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној.

Предмет тражене правне заштите у овој правној ствари је предаја у државину стана који се налази на првом спрату пословно-стамбене зграде у улици ..., на катастарској парцели .. КО ..., површине 35,02 м2, фаза .., ознака .., који је тужилца купила по уговору о купопродаји од једног од инвеститора градње, предузећа „Инвестекспорт“ из Смедеревске Паланке, према коме је у овом спору прекинут поступак због отварања поступка стечаја. Нижестепени судови су о праву тужиле одлучили на основу утврђеног чињеничног стања налазећи да је тужбени захтев неоснован јер тужилца није доказала да је власник стана који се налази у државини тужене ББ по ваљаном правном основу- уговору о купопродаји непокретности, у складу са одредбама члана 3. и 37. Закона о основама својинско правних односа и правилима о јачем правном основу за стицање својине на истој непокретности у случају њеног двоструког промета прописаних чланом 41. став 2. тог Закона.

По мишљењу Врховног касационог суда, правна питања која су се у вези примене наведених законских одредби поставила у овој парници односе се на конкретне чињенице и околности овог случаја а не на јединствену примену закона која треба да допринесе правној сигурности и уједначавању судске праксе. Ревидент у посебној ревизији указује на постојање више правноснажних пресуда донетих по тужбама различитих тужилаца против тужених предузећа „Инвестекспорт“ из Смедеревске Паланке и Омладинског спортског друштва „Београд“, из истог правног основа, са сасвим супротним одлукама од побијане одлуке односно које су донете у прилог тих тужилаца. Међутим, приложене судске одлуке не оправдавају одлучивање о посебној ревизији у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе с обзиром да су донете у споровима са другачије утврђеним чињеничним стањем и односе се на друге станове по основу изградње од истих инвеститора у вези којих се нису поставила спорна чињенична питања као у овој парници. Решење спорног правног односа везано је за конкретну чињеничну подлогу и утврђено чињенично стање, што не може бити разлог за изјављивање ревизије по члану 395. ЗПП, па су нижестепени судови о праву тужиле одлучили правилном применом материјалног права, у складу са ставовима и мишљењима Врховног касационог суда изнетим и у другим поступцима, тако да закључци нижестепених судова у том делу не одступају од устаљене судске праксе.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку који се примењује на основу члана 506. став 1. сада важећег Закона о парничном поступку, у вези члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиље није дозвољена.

Одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14), прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 Евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Тужба у овој правној ствари поднета је 28.02.2007. године, ради чинидбе - предаје стана у посед а вредност спора означена у тужби је износ од 1.000.000,00 динара. На дан подношења тужбе средњи курс 1 евра износио је 79,99 динара, па вредност предмета спора на тај дан износи 12.501,56 евра.

С обзиром да је вредност предмета спора у овој парници испод граничног износа прописаног цитираном законском одредбом за дозвољеност ревизије то ревизија тужиље у смислу члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП није дозвољена.

Са наведених разлога, а на основу одредбе члана 404. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић